

Arrest

nr.42 560 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2010 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart in het Rijk te zijn binnengekomen op 20 januari 2010 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 9 februari 2010 neemt de gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een E.U.-onderdaan, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"(...) U werd op 28 januari 2010 van 9h15 tot 10h07 gehoord voor het Commissariaat-generaal in het bijzijn van een tolk die de Bulgaarse taal machtig is en in de aanwezigheid van uw advocate Meester B. loco Meester B.

A. Feitenrelaas

U, een Bulgaars staatsburger van Roma origine, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. Tot drie à vier jaar terug werkte u bij een privé firma die daken isoleerde. Toen de vraag hiernaar daalde verloor u uw werk. U kreeg één jaar lang een werkloosheidsuitkering waarna die werd stopgezet. Uw partner kreeg een gezinstoelage van 135 Leva maar dit werd na zeven maanden stopgezet. Nu krijgt ze nog een sociale uitkering van 35 Leva. Jullie konden de maandelijkse huurprijs van 60 Leva voor jullie woning niet langer betalen. Ongeveer 10 à 15 dagen voor jullie vlucht trokken jullie in bij vrienden. Hierna reisde u op 19 januari 2010 samen met uw partner I.D.(...) per vliegtuig naar België waar u de volgende dag uw asielaanvraag indiende. Jullie kind bleef bij vrienden in Bulgarije. Nog andere familieleden kwamen toen ook naar België : S.N.S. (...) en diens vrouw G.S.Y. (...), en G.Y.Y. en diens vrouw G.A. (...). U bent in het bezit van uw rijbewijs en identiteitskaart.

B. Motivering

Artikel 57/6, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaring niet duidelijk blijkt dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat “gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn” (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een asielaanvraag slechts in overweging wordt genomen indien de EU-onderdaan duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Uit uw verklaringen (CGVS p. 3) en deze van uw partner (CGVS partner p. 3-4) blijkt dat jullie Bulgarije hebben verlaten omdat jullie er geen werk noch woning meer hadden.

Er moet echter worden opgemerkt dat jullie onvoldoende hebben geprobeerd om een oplossing voor jullie problemen dan wel rechtsbescherming te bekomen. U verklaart (CGVS p. 3-4) dat, toen u drie à vier jaar terug uw werk verloor, u één jaar lang een werkloosheidsuitkering ontving waarna die werd stopgezet. U verklaart niet te weten waarom die werd stopgezet maar u heeft evenmin geïnformeerd bij de sociale dienst van uw gemeente waarom uw werkloosheidsuitkering was stopgezet. U stelt dat deze uitkering enkel bij Roma werd stopgezet maar heeft dit nergens aangeklaagd. Uw motivering dat indien u dit had aangeklaagd u toch niet zou worden geholpen is onafdoende. U verklaart bovendien dat werkloze Roma buiten uw dorp wel een uitkering kregen. U heeft echter nagelaten om uw situatie buiten uw dorp aan te klagen of elders in Bulgarije informatie in te winnen waarom uw uitkering was stopgezet. Uw motivering dat men toch geen aandacht aan jullie zou geven is onafdoende. U verklaart (CGVS p. 5) dat uw partner een gezinstoelage kreeg van 135 Leva maar dat dit na zeven maanden werd stopgezet. U weet niet waarom deze toelage werd stopgezet en jullie hebben er ook niet naar geïnformeerd. Uw motivering dat u daartoe de tijd noch de mogelijkheid had omdat u werk ging zoeken is onafdoende. Verder hebben noch u noch uw vrouw stappen ondernomen om een sociale woning te bekomen (CGVS p. 6-7).

Verder moet worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat u in Bulgarije dergelijke problemen kende. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij bewijst dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. Vanwege uw passieve houding wordt uw ingeroepen vrees op ernstige wijze ondermijnd.

Bovendien vallen uw verklaringen en deze van uw partner vaak moeilijk te rijmen met elkaar waardoor de geloofwaardigheid van jullie vluchtmotieven wordt ondermijnd.

Zo verklaart u (CGVS p. 2-3) dat u en uw partner tot 10 à 15 dagen voor jullie vertrek uit Bulgarije ongeveer anderhalf à twee jaar samenwoonden in een huurwoning waarna u met uw gezin bij vrienden

verbleef. Uw partner stelt aanvankelijk (CGVS partner p. 3 & 5) dat jullie nooit hebben samengewoond in een huurwoning maar bij kennissen of op straat leefden, dat het gebeurde dat jullie met jullie kind op straat leefden, en dat jullie voor jullie vertrek naar België op straat leefden. Deze beweringen vallen niet te rijmen met uw verklaringen, waarin u stelt een woning te hebben gehuurd en net voor jullie vertrek bij vrienden te hebben verbleven, en nooit melding maakt van het moeten leven op straat. Na confrontatie wijzigt uw partner haar verklaringen en stelt dat jullie wel hebben samengewoond in een huurwoning maar niet meer te weten voor hoeveel maanden dit was. Zowel u als uw partner (CGVS p. 6; CGVS partner p. 1 & 5) wijzen erop dat uw partner analfabeet is. Ondanks de lage scholingsgraad van uw partner mag evenwel worden verwacht dat zij in staat is voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende gebeurtenissen die zij persoonlijk heeft meegemaakt. De vastgestelde incoherenties tussen jullie verklaringen, die betrekking hebben op feiten die de essentie uitmaken van jullie asielaanvraag, ondermijnen aldus de geloofwaardigheid van jullie vluchtmotieven.

U verklaart verder (CGVS p. 8) over de vrienden waar jullie bij verbleven en waar nu jullie kind bij is, dat zowel de man als de vrouw werk hadden. Uw partner daarentegen (CGVS partner p. 5) stelt dat ze geen werk hadden en zo arm waren als jullie. Na confrontatie kon uw partner geen uitleg geven over deze tegenstrijdigheid.

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat er in hoofde van uw familieleden S.N.S. (...) en diens vrouw G.S.Y. (...), en G.Y.Y. en diens vrouw G.A. (...) eveneens een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag werd genomen.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten (rijbewijs, identiteitskaart) bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij een schending aan van artikel 14 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Ter adstruering van het enige middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

"(...) Schending van artikel 14 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (B.S., 19 augustus 1955, err., B.S., 29 juni 1961)

Onterecht heeft het Commissariaat Generaal de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging genomen.

Verzoeker heeft immers wel degelijk concrete en persoonlijke elementen naar voor gebracht waaruit blijkt dat zijn Roma origine voor hem in zijn thuisland wel degelijk parten speelt.

Zo heeft hij voldoende aangetoond dat hij als Roma zigeuner gediscrimineerd wordt in Bulgarije.

Het argument van het Commissariaat Generaal dat er onvoldoende beroep werd gedaan op de lokale autoriteiten houdt geen steek. Er kan aan een gerechtelijk apparaat van een land waar zelfs kan getwijfeld worden of mensen die zich uitgeven voor politiemans ook daadwerkelijk politiemans zijn (conform reisadvies FOD Buitenlandse zaken) geen enkele geloofwaardigheid worden gehecht, laat staan een effectieve rechtsbescherming kan bieden.

De bestreden beslissing schendt dan ook art. 14 EVRM (verbod van discriminatie).

Door de bestreden beslissing wordt verzoeker immers teruggestuurd naar een land waar de agressie en discriminatie schering en inslag is.

De beslissing schendt dan ook het EVRM hetwelk in België directe werking heeft.

Het eerste en enige middel is dan ook gegrond. (...)

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat zij na zorgvuldig en individueel onderzoek tot de conclusie gekomen is dat de door de verzoekende partij ingeroepen moeilijke socio-economische situatie niet kan worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, dat de bestreden beslissing terecht vaststelt dat uit de door de verzoekende partij aangehaalde verklaringen niet blijkt dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoekende partij reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dat een reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad voor (onafhankelijke) instanties, belast met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging van asielzoekers, dat de Commissaris-generaal geen uitspraak doet over burgerlijke rechten en overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens het EVRM geen recht op asiel geeft, en dat voor zover de verzoekende partij de schending al op ontvankelijke wijze inroept, de schending ervan niet dienstig aangevoerd wordt tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de Commissaris-generaal waarbij, zonder en terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de al dan niet inoverwegingname van de asielaanvraag uitspraak wordt gedaan.

In haar repliekmemoire herhaalt de verzoekende partij integraal wat zij reeds stelde in haar inleidende verzoekschrift.

2.2 Artikel 14 van het EVRM, dat geen algemene bepaling inzake gelijkheid voor de wet omvat, kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, enkel aangevoerd worden in combinatie met een van de andere rechten of vrijheden vermeld in dit het verdrag. Hierbij dient te worden opgemerkt dat overeenkomstig deze bepaling niet alleen de in het Verdrag, maar ook in de aanvullende protocollen gegarandeerde rechten en vrijheden zonder discriminatie verzekerd moeten worden (J. VANDE LANOTTE en G. GOEDERTIER, *Overzicht publiek recht*, Brugge, Die Keure, 2001, 343). De verzoekende partij blijft evenwel in gebreke aan te tonen dat uit de bestreden beslissing enige discriminatie met betrekking tot de door het EVRM of de aanvullende protocollen verzekerde rechten en vrijheden kan afgeleid worden.

Bovendien stelt de verzoekende partij dat zij wel degelijk concrete en persoonlijke elementen naar voor gebracht heeft waaruit blijkt dat haar Roma origine voor haar in haar thuisland wel degelijk parten speelt, dat zij voldoende heeft aangetoond dat zij als Roma zigeuner gediscrimineerd wordt in Bulgarije en hierbij verwijst naar het 'reisadvies FOD Buitenlandse zaken'. Het lijkt de bedoeling van de verzoekende partij te zijn om aan de hand van haar betoog de Raad haar aanvraag te laten heronderzoeken. Het behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. De verzoekende partij maakt tevens met betreffend betoog op generlei wijze aannemelijk dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in alle redelijkheid tot de door hem in de bestreden beslissing gedane vaststelling kon komen. Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met zijn gevolgtrekkingen volstaat evenwel niet om de motieven te weerleggen. De Commissaris-generaal is *in casu* alle pertinente gegevens nagegaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen. De door de verzoekende partij aangevoerde grieven maken geenszins aannemelijk dat de Commissaris-generaal niet in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is gekomen. Tot slot dient te worden opgemerkt dat het 'reisadvies FOD Buitenlandse zaken' een niet-bindend reisadvies betreft voor Belgen die naar het buitenland reizen en dat dergelijk advies steeds omzichtig en allesomvattend is opgesteld.

Het enige middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS